

BULLETIN GÉODÉSIQUE Vol. 56, No 4, 1982.

BULLETIN GEODESIQUE Vol. 56, No 4, 1982. godine donosi:

Georges BLAHA (Sjedinjene Američke Države): Napomena o izjednačenju slobodnih mreža.

U radnji se raspravlja o izjednačenju metodom najmanjih kvadrata kada osnovna matrica (A) ima nedovoljan rang. Izjednačeni parametri (\hat{x}) kao i njihove matrice varijance-kovarijance ($\Sigma_{\hat{x}}$) mogu se dobiti kao u »standardnom« izjednačenju, gdje A ima puni rang po stupcima, suplementarno ograničen $Cx = w$, gdje je C ograničavajuća matrica, a w se ponekad naziva »konstantni vektor«. U ovoj su raspravi razmotrena samo izjednačenja s unutarnjim ograničenjima, gdje C ima puni rang po recima, jednak nedovoljnog rangu matrice A , $AC^T = O$. Kao ishod mogu se naglasiti tri oblika rezultata:

- 1) Opće rješenje metodom najmanjih kvadrata, gdje su i \hat{x} i $\Sigma_{\hat{x}}$ neodređeni, a odgovara arbitarno odabranom slučajnom vektoru w .
- 2) Minimum dokazanih rješenja gdje je \hat{x} neodređen, a $\Sigma_{\hat{x}}$ određen, odgovara arbitarno odabranom konstantnom vektoru w .
- 3) Minimum norma rješenja gdje su oboje i \hat{x} i $\Sigma_{\hat{x}}$ određeni da je $w \equiv O$.

William E. STRANGE (Sjedinjene Američke Države): Procjena točnosti ortometrijskih visina primjenom gravimetrijskih mjerjenja u izbušenim jamama.

Prilikom računanja ortometrijskih visina, upotrebot standardnih formula za dobivanje srednje vrijednosti sile teže po težišnici, nastaju pogreške. Da bi se utvrdila veličina ovih pogrešaka prišlo se neposrednom mjerenu sile teže, od površine Zemlje do razine mora, u izbušenim jamama. Za sedam proučenih slučajeva pogreške ortometrijskih visina, nastale zbog računanja srednje vrijednosti sile teže po težišnici metodom Helmerta, su male (manje od 2 cm). Međutim, u jednom slučaju pogreška je bila zatnata. Iznosila je 9,6 cm. Rezultati potvrđuju opću vrijednost Poincaré — Prey-evog načina procjene vrijednosti sile teže uzduž težišnice. Istovremeno se pokazalo da je sugestija Vaničeka o mnogo pogodnijoj upotrebi gravijenta slobodnog zraka — neispravna. Pomoću dovoljnog broja podataka za računanje topografske korekcije i procjene gustoće iz gravimetrijskih podataka na površini, pogreška srednje vrijednosti sile teže po težišnici neće doprinjeti pogreški u računanju ortometrijske visine više od 3 cm.

Arne BJERHAMMAR (Švedska): O osnovama kolokacije u fizikalnoj geodeziji.

U današnje vrijeme često se u fizikalnoj geodeziji susrećemo s problemom grafičkih vrijednosti, predstavljenim suvremenim stohastičkim modelom Krarup — Moritza. Ovaj model sadrži raniji Gauss — Markov i dodatni Wiener — Hopf model. U posebnoj matrici autokovarijance za popravke (rezidue) pronađena je degeneracija na dijelu Wiener — Hopf. Isprobano je da ne-singularna matrica auto-kovarijance »signala« bude generalizirana inverzna singularna matrica auto-kovarijance za popravke (rezidue). Dat je i dodatni model nestohastičke procjene za slučaj sferične vanjske plohe. Ovo otkriće neće preduhitriti uspješnu primjenu modela, koji ima značajne odlike, posebno kada se upotrebe pogodne a priori vrijednosti za stohastičke parametre u funkcijama kovarijance.

U uvodnom dijelu je prikazan postupak kvadratične nepristrane a priori procjene za varijancu. To je od posebnog značenja kada se rješavaju problemi

granične vrijednosti, tehnikom kolokacije, koristeći se klasičnim Gauss — Markovim načinom.

Eric C. SILVERBERG, Thomas CAHILL, James DORMAN (Sjedinjene Američke Države): Relativna lateracija preko bazena Los Angeles pomoću satelitskog laserskog sistema za mjerjenje udaljenosti.

Sveučilište Texas razvilo je za potrebe NASA-e pokretni laserski sistem za mjerjenje udaljenosti (Transportable Laser Ranging System — TLRs). Siječnja 1981. godine ovaj je sistem upotrebljen za četverodnevno metodično ispitivanje relativne lateracije. Ispitivanje se obavlja tako da su ponavljana mjerjenja na šest linija preko bazena Los Angelesa. Dužina linija varirala je od 26 do 84 km. Premda se, u grubo, vrijeme potrebno za let do krajeva linija (različite dužine) mijenjalo za 5 djelova u 10^6 , njihov je linijski omjer varirao za čitav red veličine manje. Pokus upućuje na zaključak da se TLRs, ili neki drugi pulzirajući laserski sistem, može ekonomično kombinirati s Lageos sistemom za određivanje udaljenosti u mjerjenju dugih (horizontalnih) baznih linija, da bi se na velikim arealima utvrdilo nagomilavanje napetosti zemljine kore.

F. K. BRUNNER (SR Njemačka): Djelovanje atmosferske turbulencije na opažanja teleskopom (durbinom).

Opažanja teleskopom (durbinom) na terestričke ili izvanterestričke objekte podvrgnute su štetnom uplivu atmosferske turbulencije. Struktura atmosferske turbulencije ispitivana je stupnjevanjem parametara indeksa refrakcije. Obuhvaćen je srednji i flukturajući efekt refrakcije (nastao zbog turbulencije atmosfere) na propagaciju elektromagnetskih valova. Prikazane su poznate formule za varijancu i spektar upadnog kuta fluktuacije, a dati su i rezultati eksperimentata. Dekompozicija kuta uporedena je s preciznošću viziranja teleskopom (durbinom) kroz turbulentnu atmosferu. Dokazano je da je konačna vrijednost mjerjenja pravca funkcija konstruktivnih osobina instrumenta, jačine atmosferske turbulencije i dužine prosječnog perioda.

P. J. G. THEUNISSEN (Nizozemska): Aholonamija kod upotrebe metode razvoja za redukciju opažanja na referentni elipsoid.

Da bi se proračunale geodetske koordinate ϕ i λ na elipsoidu potrebni su podaci o sili teže, pomoću kojih se terestrička opažanja mogu reducirati na referentnu plohu. Zanemare li se terenski gravimetrijski podaci, kao što su otkloni vertikala i geoidne visine, dolazi do neslaganja (nezatvaranja), a ovo se može opisati koristeći se aholonomijom.

HELMUT MORITZ (Austrija): Variacioni princip kod problema Molodenskog za žitko jezgro (Zemlje).

Vjerojatno su najjednostavniju formulaciju problema Molodenskog za žitko jezgro, u svrhu matematičke deskripcije nutracije i gibanja polova, u skoršem vrijeme dali Sasao, Okubo i Saito pomoću četiri kompleksne jednadžbe, povezavši četiri kompleksne varijable. U radnji su ove jednadžbe izvedene iz varijacionog principa Hamiltonovog tipa, pravljenjem grupe — teoretskih simetrija. Ovakav pristup je generalizacija, u modelu koji ima elastičan mantl i žitko jezgro, metode koju je dao Poincaré za model koji se sastoji od čvrstog mantla i žitkog jezgra. Donekle sliči varijacionoj metodi koju su upotrebili Jeffreys i Vicente, ali je znatno jednostavnija.

U ovom broju Bulletin Géodésique još donosi: Izvještaj o Generalnom skupu (Réunion Générale) Međunarodne asocijacije za geodeziju (Tokio, 7—20. V 82). Prikazani su ukratko izvještaji sa znanstvenih sjedница (simpozija), kojih je bilo devet.

Na kraju su date rezolucije Generalnog skupa. Evo tih rezolucija:

Rezolucija 1

Generalni skup Međunarodne asocijacija za geodeziju s p o z n a v š i da će do-
biveni rezultati za vrijeme glavne akcije (kampanje) MERIT biti od dugoročne do-
brobiti za geodeziju i njene primjene, o d l u č n o p o d r ž a v a prijedloge Radnih
gupa COTES i MERIT da se tokom akcije

(a) upotrebe za poziciona opažanja na preporučenim mjestima vrlo duge bazne
linije interferometrije, satelitskih i lunarnih sistema za mjerjenje udaljenosti, i

(b) opažanja treba izvoditi intenzivno u kratkom vremenskom periodu, da bi
se otkrile promjene i najmanjeg perioda u izvedenim parametrima zemljine rotacije,
i u r g i r a da za ove aktivnosti uključene države stave na raspolaganje vlastite re-
surse i pogodnosti.

Rezolucija 2

Generalni skup Međunarodne asocijacija za geodeziju s m a t r a j u ĉ i da je
važno da program opažanja za novu terestričku referentnu osnovu mora biti
izведен iz mjerjenja visoke preciznosti za vrijeme glavne akcije MERIT, i da bi se
trebao proširiti i povezati s postojećim službama što je točnije i brže moguće,
u r g i r a da se za vrijeme akcije koordiniraju opažanja preciznih određivanja pozi-
cija putem radio sistema za praćenje satelita na vrlo dugim baznim linijama inter-
ferometrije, lunarnih i satelitskih određivanja položaja laserom, kao i na velikom
broju dobro raspoređenih točaka po čitavom svijetu.

Rezolucija 3

Generalni skup Međunarodne asocijacijske za geodeziju u z e v ſ i n a z n a n j e da
Globalni sistem za određivanje pozicija (Global Positioning System — GPS) stvara
za geodeziju mogućnosti dosad nevidene preciznosti, ekonomičnosti i pogodnosti odre-
đivanja pozicija, i s m a t r a j u ĉ i da je upotreba P i C/A kodova bitna za apsolutno
određivanje pozicija, o d l u č n o u r g i r a da međunarodnoj znanstvenoj javnosti
bude omogućen kontinuirani pristup do potpuno točnih P i C/A kodova i parametara
orbite.

Rezolucija 4

Generalni skup Međunarodne asocijacijske za geodeziju p r i p o z n a v ſ i potrebu
jednog točnog globalnog polja sile teže za geodetske, geofizičke i oceanogravske po-
trebe, i da su mnogi areali na Zemlji bez gravimetrijskih podataka, a da su ovakvi
podaci na nekim arealima nedovoljne točnosti, za mnoge svrhe, p r e p o r u ĉ u j e
da se planiranim prostornim projektima, kao što su DIDEK eksperiment i GRADIO,
GRAVSAT i SLALOM misije da značajan prioritet od strane odgovornih službi i
organizacija.

Rezolucija 5

Generalni skup Međunarodne asocijacijske za geodeziju s p o z n a v ſ i da se
nova prostorna (svemirska) geodetska tehniku pokazala sposobnom da pruži znača-
jan doprinos čitavom polju geo-znanosti, uključujući: pomicanje tektonskih plo-
ča po Zemlji, deformacije u seizmičkim zonama, polje zemljine sile teže, promjene u
rotaciji Zemlje, kao i važan razvoj nove geodetske osnove pomoću sistema određiva-
nja pozicija, i s m a t r a j u ĉ i da nova prostorna (svemirska) tehniku može najbolje
ispoljiti svoj snažan doprinos putem proširene međunarodne suradnje, p r e p o r u
č u j e da se potiču studije o pomicanju tektonskih ploča, unutarnjih deformacija konti-
nenata i njihovih rubnih primorskih regija, kao i da se unapređuju eksperimenti,
uključujući tu i svemirsku tehniku, i u r g i r a odgovorne tehničke, znanstvene i
vladine organizacije da daju važnu prednost razvoju instrumenata, olakšicama kao
i programima opažanja koji će pridonijeti postizanju gore spomenutih ciljeva.

Rezolucija 6

Generalni skup Međunarodne asocijacija za geodeziju uzimajući na značje važnost proučavanja pomicanja zemljine kore i značenje aktivnosti Međunarodnog centra za recentna pomicanja zemljine kore, zahtijeva suradnju svih zemalja u najširem globalnom prikupljanju podataka, i urgira finansijsku potporu od odgovarajućih fondova.

Rezolucija 7

Generalni skup Međunarodne asocijacije za geodeziju podržava rezolucije usvojene na Prvom međunarodnom simpoziju o pomicanjima zemljine kore u Africi, i ne pokolebljivo preporučuje intenzifikaciju i proširivanje proučavanja pomicanja zemljine kore u Africi.

Rezolucija 8

Generalni skup Međunarodne asocijacije za geodeziju priznajući značajna htijenja i izvrsnu organizaciju koji su znatno pridonijeli uspjehu Generalnog skupa, izražava svoju duboku zahvalnost gradu Tokiju, Lokalnom organizacionom komitetu, i Japanskim domaćinima koji su učinili ovaj boravak posebno plodnim i probitačnim, na obostrano zadovoljstvo.

A. Nikolić